

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacros. Concilii Tridentini Canones Et Decreta

Gallemart, Jean

Coloniæ Agrippinæ, 1621

Capvt II. Ecclesiæ potestas circa dispensationem Sacramenti Eucharistiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39157

a et si Christus Dominus in vltima Cœna venerabile hoc Sacramentum in panis & vini speciebus instituit & Apostolis tradidit: non tamen illa institutio & traditio eò tendunt, vt omnes Christi fideles statuto Domini ad vtramque speciem accipiendam astringantur. Sed neque ex sermone illo, apud Ioannem sexto, rectè colligitur, vtriusque speciei Communionem à Domino præceptam esse: vt cumque iuxta varias sanctorum Patrum & Doctorum interpretationes intelligatur. Namq; qui dixit: *b* Nisi manducaueritis carnem Filij hominis, & biberitis eius sanguinem, nō habebitis vitam in vobis: dixit quoque: *c* Si quis manducauerit ex hoc pane, viuet in æternum. Et quidam dixit: *d* Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, habet vitam æternam: dixit etiam: *e* Panis, qui ego dabo, caro mea est pro mundi vita. Et denique quidam dixit: *f* Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in illo: dixit nihilominus: *g* Qui manducat hunc panem, viuet in æternum.

REMISSIONES.

Vide P. Henric. in sum. lib. 8. de Eucharistia, cap. 44. à p. Cardin. Bellarm. lib. 4. de Euchar. cap. 24. Valent. de Sacram. disp. 6. quæst. 6. puncto 5. Petr. Ledesm. in sum. p. 1. tract. de Euchar. cap. 16. concl. 2. P. Egid. de Sacram. & censur. tom. 1. q. 80. num. cum sequentib. & quæst. 73. num. 36. P. Valeri Reginal. in præparati. potnit. lib. 29. num. 38. in fine, & 39. vbi etiam de Can. 4. huiusmodi Sess. 21.

CAPVT II.

Ecclesia potestas circa dispensationem Sacramenti Eucharistia.

PRÆterea declarat, hanc potestatem perpetuò in Ecclesia fuisse, vt in Sacramentorum dispensatione, salua illorum substantia, ea statueret vel mutaret, dispensationem vtilitati, seu ipsorum Sacramentorum utilitati, pro rerum, temporum & locorum varietate.

magis expedire iudicaret, id autem Apostolus non obscure visus est innuisse, a cum ait: Sic nos existimet homo, ut ministros Christi, & dispensatores mysteriorum Dei, atque ipsum quidem hac potestate usum esse, satis constat, cum in multis alijs, tum in hoc ipso Sacramento, cum, ordinatis nonnullis circa eius usum, b Cetera, inquit, cum venero, disponam. Quare agnoscens sancta mater Ecclesia hanc suam in administratione Sacramentorum auctoritatem, licet ab initio Christianae religionis non infrequens utriusque speciei usus fuisset; tamen progressu temporis, latissime iam mutata illa consuetudine, grauib; & iustis causis adducta, hanc consuetudinem sub altera specie communicandi approbavit, & pro lege habendam decrevit: quam reprobare, aut sine ipsius Ecclesiae auctoritate prohibito mutare non licet.

a 1. Cor. 4.
1. Cor. 6.

b 1. Cor. 12.

c Conc. Conc.
Sess. 21. c. 13.

REMISSIONES.

Vide P. Henric. in sum. li. 8. de Eucharist. c. 44. §. 3. Pat. Sanchi de Matrim. li. 3. disp. 22. n. 27. P. Aegid. de Sacram. & censur. tom. 1. qu. 80. num. 121. P. Vasq. in 3. p. D. Thomae, tom. 3. disp. 22. num. 22.

CAPUT III.

Totum & integrum Christum, ac verum Sacramentum sub qualibet specie sumi.

Insuper declarat, quamuis Redemptor noster, ut antea dictum est, d in suprema illa Cena hoc Sacramentum in duabus speciebus instituerit, & Apostolis tradiderit, tamen fatendum esse, etiam sub altera tantum specie totum etque integrum Christum, verumque Sacramentum sumi; ac propterea, quod ad fructum attinet, nulla gratia necessaria ad salutem, eos defraudari, qui vnam speciem solam accipiunt.

d Matth. 26.
Marc. 14.
sup. c. 1.
1. Cor. 11.
e c. qui manducant, c. qui inuitat, c. singuli, de cons. dist. 2. sup. Sess. 13. c. 3. Et Can. 3. de Sacra. Euch.

REMISSIONES.

Vide Balduin. Iunium super opera controuers. Bellarm. p. 2. lib. 3. cap. 8. a principio, Pat. Valet. Regin. in praxi fori poenitent. c. 1.

ncil. Trid.
declara.
near in di.
1563